

اثر نویز بر جنین و دوره بارداری زنان شاغل در

محیط‌های صنعتی

مهین صدایی

عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

اطلاع از چگونگی واکنش جنین نسبت به صدای محیطی سبب جلب توجه پژوهشگران به مسائل پیش از تولد و نیز تأثیر مضر و احتمالی نویز شدید بر دستگاه شنایی شده است. قرار گرفتن مادر باردار در معرض سروصدا در طول دوران پیش از تولد می‌تواند در درک گفتار و تشخیص صدا توسط نوزاد دخالت داشته باشد. ممکن است این تجربه‌های اولیه صدا (دوران جنینی) در زندگی آتی کودک مؤثر باشد. همان اندازه که حضور در نویز برای شنایی بزرگسالان خطرآفرین است، می‌تواند برای شنایی جنین نیز مخاطره آمیز باشد. شایان ذکر است صدا برای انتقال به جنین در فرکانس‌های پایین (کمتر از ۱۰۰۰ هرتز) تا ۱۰ دسی بل کاهش و تا فرکانس‌های ۵۰۰۰ هرتز تا حدود ۲۰ دسی بل هم افت می‌یابد. فشار صوتی رسیده به حلقه شنایی جنین منجر به پاسخهای

اثرات نویز بر رشد جنین حیوانات مشاهده شده است. نویز متناسب نقایصی به صورت کوتولگی، ناهنجاریهای دیگر نیز ایجاد می‌نماید. تغییرات هورمونی مرتبط با نویز قابل ملاحظه بوده است. اثر صدا (نویز) بر زنان شاغل در محیط‌های صنعتی به دو گونه است:

۱- بر جنین

۲- بر دوران بارداری

اثر بر جنین می‌تواند دستگاه شنایی و یا سایر بدن (غیرشنایی) عامل تخریبی باشد.

جنین در محیطی پویا رشد می‌کند و عوامل خارجی متعددی چون صدا و ارتعاش به طور مستقیم آن را تحت فشار قرار می‌دهد.

به طور خلاصه آمده است:

آزمایش I

الف- خرگوش نر شامل گروه شاهد و گروه در معرض نویز، تعداد هر گروه ۱۶۰ مورد

ب- خرگوش ماده در سه گروه، گروه ۱ در معرض نویز هنگام باروری (mating)، گروه ۲ با حضور در نویز در دوران بارداری (pregnancy) و گروه ۳ به عنوان گروه شاهد؛ هر گروه ۱۶۰ مورد که در آنها پاسخ چهار سوال فوق بررسی شد.

آزمایش II: ۳ گروه از موشهای ۸-۹ هفتگی پس از تولد با تست بارداری مثبت؛ گروه ۱ شاهد ۱۴۶ مورد، گروه ۲ در معرض نویز مداوم ۶ ساعت در روز در هفت روز اول بارداری ۳۷ مورد، گروه ۳ در معرض نویز متابوب با شرایط فوق ۳۳ مورد نویز مورد استفاده نظری قبل [باند وسیع ۱۰۰ dB C با ۱۵ دقیقه وصل (on)، ۱۵ دقیقه قطع (off)] بود. میزان مرگ جنین، کوتولگی و ناهنجاریهای عضوی مختلف مورد ارزیابی قرار گرفت.

آزمایش III: خرگوش نر^۴ هفته پس از تولد در چهار گروه که ۳ گروه در نویز باند وسیع باشد های ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ دسی بل (C)، ۸ ساعت حضور در نویز و گروه چهارم؛ شاهد، در هر گروه ۲۰ نمونه. در این گروه تغییرات هورمونی مورد بررسی قرار گرفت و تغییرات هیدروکسی - کورتیکو استروئید - ۱۱ (OHCS)- ۱۱- اندازه گیری شد. شروع بررسی ۹ صبح، میزان OHCS- ۱۱ غده آدرنال در ساعت ۴:۰۰، ۹:۱۵، ۹:۳۰، ۹:۴۰ و سپس ۱۵:۰۰ و ۱۷:۰۰ اندازه گیری شد (با شرایط نگهداری و بررسی کاملاً استاندارد غده آدرنال هر دو برداشته شد و سپس هموژنیزه گردید و برای بررسی OHCS- ۱۱ از روش اصلاح شده Moor استفاده شد).

آزمایش IV: خرگوشهای با سن ۹ هفتگی در چهار گروه نظری گروههای آزمایش III [یک گروه شاهد و سه گروه در معرض نویز ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ دسی بل (C)]، ۳۰ دقیقه قبل از پایان حضور در نویز به هر مورد از گروه به ازای هر کیلو گرم وزن بدن ۲۰ واحد ACHT (یا ۵ میلی گرم به ازای هر کیلو گرم وزن بدن هیستامین در پریتونال) تزریق شد.

نتایج OHCS- ۱۱- با همان روش آزمایش III اندازه گیری و تایید کلی به این شرح گزارش می شود:

آزمایش I: کاهش میزان تولد و تعداد متولذین به طور قابل ملاحظه در خرگوش ماده دیده شد. در طول باروری و دوران بارداری و وزن هنگام تولد هیچ تاثیری دیده نشد.

آزمایش II: میزان کوتاهی جنین در گروهی که در معرض نویز متابوب بوده اند نسبت به دو گروه دیگر بیشتر بود (جدول ۱). میزان شیوع ناهنجاری (malformation) در جنین در هر دو گروه مورد آزمون نسبت به گروه کنترل بالاتر بود. تعداد حیوانات باردار دارای جنین ناقص که در معرض نویز ممتدد بودند در مقایسه

رفتاری چون پلک زدن، حرکات بدن و اندامها و پاسخهای غیررفتاری شناوری از قبیل تغییر در میزان ضربان قلب و افزایش سطح گلوکز مغز می شود. وجود مایع در گوش خارجی و میانی جنین گوسفند سبب کاهش صدای رسانیده به حلزون می شود. در جنین این حیوان کاهش صدا در فرکانسهای پایین، نسبت به انسان، بیشتر است.

امواج ABR جنین که به مدت ۱۶ ساعت در معرض نویز دارای باند پهن (WBN) با شدت ۱۲۰ dB SPL قرار گرفته بود، قبل و پس از نویز ثبت شد. آستانه و زمان نهفتگی امواج ABR بالافاصله پس از نویز افزایش یافت که از نظر آماری معنی دار بود. در طی ۲۴ تا ۹۶ ساعت، آستانه ها و زمان نهفتگی بهبود یافت.

در ارزیابی شناوری ۷۵ کودک که در دوران جنینی آنها مادر در معرض نویز صنعتی قرار داشت، فقط ۴۰ مورد شناوری کاملاً طبیعی داشتند و ۳۵ مورد دچار کاهش شناوری تا حدود ۲۰ تا ۵۵ دسی بل در فرکانسهای بالا بودند (دانیل و همکاران ۱۹۸۸). در پژوهش دیگری ۱۳۹ کودک که مادر آنها در بارداری در معرض نویز ۶۵ تا ۹۵ دسی بل بود، تحت ارزیابی شناوری قرار گرفتند (لایند و همکاران ۱۹۸۹) تایید چنین گزارش شد: کودکانی که مادر آنها در معرض نویز با شدت ۹۵-۸۵ دسی بل بودند ۳ برابر بیشتر در خطر ابتلاء به کم شناوری در فرکانسهای بالا قرار داشته اند. بعلاوه ارتباط خوبی بین قرار گرفتن در معرض صدای رسانیده با فرکانس پایین و خطر کم شناوری در فرکانس ۴ کیلوهرتز دیده شده است.

مک دونالد و همکاران، ارتباط بین حضور در نویز و سقط جنین خودبه خودی را مطرح می کنند. در حالی که برخی از محققین به وجود چنین ارتباطی اعتقاد ندارند. همچنین در گزارشات مختلف از پژوهشگران، صحبت از وجود ناهنجاریهای مادرزادی در کودکان با شرایط فوق (باردار در حضور نویز)، نقایص ساختمنی در جنین و تغییرات فشار خون مادران باردار و کمی وزن نوزاد متولد شده و غیره اشاره دارد.

از نظر رشد و بررسی اختلالات کودکان و مسائل دیگری نظر تغییرات خونی و ... تلاش بر انجام تحقیق روی زنان ساکن اطراف فرودگاه بود که به لحاظ شرایط اجتماعی، اقتصادی و غیره و عدم امکان حذف مداخله این موارد، پژوهش و بررسی اثر نویز بر تولید مثل روی حیوانات آزمایشگاهی صورت گرفت.

مواد و روشها

در بررسی فوق از ۴ گروه تحت ازمایش و تجربه به عنوان گروه آزمون I، II، III و IV (به منظور بررسی اثر صدا بر طول بارداری، میزان تولد، تعداد تولد و وزن تولد) استفاده شد.

برای هر آزمایش ۲ گروه شاهد و تحت آزمایش بکار گرفته شد. گروههای مورد آزمون ۴ ساعت در روز در حضور نویز قرار داده شدند (شدت صدا ۱۰۰ dB C با باند وسیع). آزمون و تایید

جدول ۱- میزان شیوع ناهنجاریهای گروههای مختلف

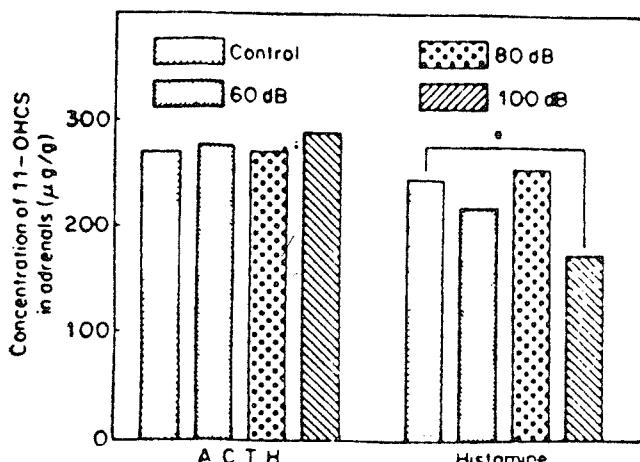
Number of females	146	37	33
Rate of fetal death (%)	8·10	9·72	9·08
Rate of stunted fetuses (%)	6·71	5·70	10·26*
Rate of malformed fetuses (%)	1·15	2·74*	2·78*
Rate of females having malformed fetuses (%)	12·3	27·0*	27·3

به طور کلی پژوهش‌های زیادی در کشورهای مختلف روی زنان باردار صورت گرفته که بعضاً با تابع فوق الذکر مطابق است و برخی چنین نیست و بهر حال نیاز به پژوهش در ثبت اختلالات به صور مختلف احساس می‌شود. (نمودار ۱ و ۲)

بحث

عملکرد جنسی در هر دو جنس در طول مدت حضور در نویز مختل می‌شد. زوندک و ساکاموتو کاهش در پیدایش تولید و ترشح هورمون جنسی در جنس نر را مشاهده نمودند. یافته‌های محققین دیگر حضور در نویز را عامل تخربی در موقیت بارداری به شمار آورده است. و میزان تولد را به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته می‌دانند. همچنین اثرات تخربی بر رشد جنین در زمان بارداری مورد ملاحظه قرار گرفته است. اشکالات و اختلالاتی در آزمایش II در جنین ۷ روزه به لحاظ تشکیل و استقرار بافتها در این روزهای اولیه دیده شده است. Geber وزن کمتر از طبیعی را در جنین خرگوش با حضور در نویز متابوب گزارش کرده است.

H TAKIGAWA ET AL.

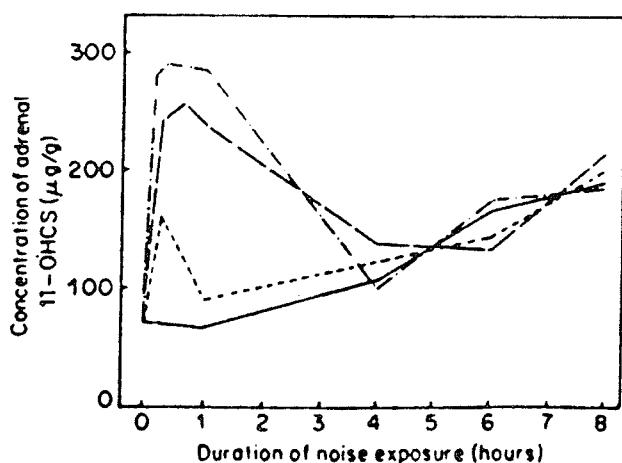

نمودار ۲- اثرات پذیرش داخل پریتوانال ACTH یا هیستامین بر غلظت آدرنال ۱۱-OHCS-۱۱ در پایان حضور در نویز در شدت‌های مختلف

با گروه کنترل خیلی بیشتر بود. بیشترین نتایج به طور غالب به صورت پلک چشم باز (Open eyelid) بود و در میزان مرگ جنین تأثیری نداشت.

آزمایش III : در همه گروههای در معرض نویز غلظت OHCS-۱۱ در غله آدرنال به سرعت بالا رفته و به حد اکثر خود رسیده بود و پس از ۱۵ دقیقه به سطح گروه کنترل برگشته بود (اگر چه حضور در نویز هنوز ادامه داشته است)، حد اکثر سطح آن با شدت نویز نسبت مستقیم داشت. زمان مورد نیاز برای افزایش و کاهش (برگشتن به سطح طبیعی) غلظت OHCS-۱۱ با شدت نویز متفاوت بود.

آزمایش IV : غلظت آدرنال در گروههای در معرض نویز به همان میزان گروه کنترل پس از تزریق ACTH بسود. آزمونهای III و IV برای توجیه ارتباط بین اثرات سایکولوژیک نویز و وقفه در رشد جنین مواردی را عنوان می‌نماید. تغییرات در وضعیت هورمونی ناشی از حضور در نویز به دو فاز تقسیم می‌شود، فاز اولیه پاسخ و متعاقب آن ضایعه در فاز کنترل مرکزی.

نمودار ۱- تغییرات غلظت آدرنال ۱۱-OHCS-۱۱ در حین حضور در نویز در شدت‌های مختلف

نتایج آزمایش II حاکی از افزایش تعداد جنین‌های ناقص‌الخلقه در اثر نویز مداوم و مستد (Continuous N.) بوده که با طول مدت حضور در معرض نویز، تعدد و تنوع آن بی‌ارتباط نبوده است. آزمایش III و IV نشان می‌دهد، تغییرات هورمونی در فاز اولیه پاسخ نقش مهمی در ارتباط بین اثر سایکولوژیک و اختلال رشد جنین دارد و ضایعه در فاز کترول مرکزی به عنوان پدیده نهایی حضور دارد. به حال جزئیات بیشتر در مورد ارتباط بین تغییرات هورمونی در زنان باردار و عوارض جنینی نویز هنوز نیاز به تحقیقات بیشتری دارد.

منابع

- 1- Axelsson, A; Borchgrevink, H., Hamernik, R. P., Hellstrom, P. A., Henderson, D., Salvi R. J. 1996 "Scientfic Basis of N.I.H.L." Thieme.
- 2- Scand J Work Environ Health 1989; 15: 117-24
- 3- Journal of Sound and Vibration (1988) 127(3), 425-429- Sakamoto et al